

være — det er Noget, der ligger i Conjunctionerne —, at det Aars Indtægt, hvorefter Skatten skal lignedes, er i allerhøieste Grad forskjellig for disse to Mænd, naagtet de, naar vi tage begge Aar, ville være eens. Det kan ligge i Conjunctionerne, at den, der handler med Korn, iaar slet ingen Indtægt har, hvorimod han til næste Aar, fordi Conjunctionerne have forandret sig, maaffee faaer en meget betydelig Indtægt; og omvendt kan det stille sig saaledes, at den, der handler med Manufacturvarer, iaar har en meget betydelig Indtægt, men at han det paafølgende Aar ingen Indtægt har, og heraf vil følge, at Kornhandleren i begge Aar kommer til at svare ingen eller kun en meget ringe Indkomstskat, medens Manufacturhandleren i begge Aar kommer til at svare Skat af sin meget store Indtægt i det ene Aar. Man behøver ingenlunde i saa Henseende at holde sig til enkelte Tilfælde, jeg kunde anføre Exempler, hentede fra saa at sige en hvilken som helst Bedrift, hvor lignende Forhold ville fremkomme i stor Mængde; men jeg siger, lignende Forhold kunne fremkomme og fremkomme meget ofte her i Landet ogsaa ved den Bedrift, som dog anses for den sikreste, nemlig Algerbruget, og det i en overordentlig høj Grad, fordi vort Klima og vor Jordbund ere af den Natur, at ikke alene enkelte Mænd, men ogsaa enkelte Egne i de forskjellige Aar ere stillede meget forskjelligt. Vi vide jo Alle, at, dersom det er et fugtigt Aar, saa er der mange Søder, som ere velstjente dermed, og hvor der altsaa forholdvis kan blive en god Høst, medens det derimod for enkelte andre Søder aabenbart er meget uheldigt, og omvendt, er det et tørt Aar, saa kan der være enkelte Egne i Landet, hvor der saa at sige slet Intet bliver høstet, medens Høsten paa andre Egne netop bliver meget rigelig og af en udmærket Dvalitet. Det kan altsaa saaledes træffe ikke alene enkelte Mænd, men hele Egne, at de blive ramte i et overordentlig ulige Forhold, og jeg paastaar, at de Uligheder, der paa den Maade kunne fremkomme, ere ligesaa store, ja maaffee større end dem, der kunne fremkomme ved at følge det gamle, efter Alles Mening saa forfæstelige Contingentsystem.

Jeg troer derfor, mine Herrer, at det er aldeles nødvendigt, at man, naar man vil have en virkelig ligelig og retfærdig Procentbeskatning, da gaaer over til det af Mindretallet foreslaaede System, nemlig at sammensmelte Communebeskatningen med Statsbeskatningen, og her skal jeg tillade mig den Bemærkning, at jeg, dengang jeg i November kom ind her i Rigsdagen, virkelig har været saa naiv at troe, at den ærede Finansminister vilde fremlægge noget Saadant; thi det er fremhævet hver eneste Gang, alle de mange Gange, vi have haft denne Art af Beskatningslove for, ikke alene af mig, skøndt ogsaa af mig, men tillige fra mange ærede Medlemmers Side, at det netop var nødvendigt at gaae over til dette System, og hvergang vi have yttret os i den Retning, har den ærede Finansminister udtalt, at han i Grunden var enig med os. Da det imidlertid ikke har ført til det attraaede Maal, saa troer jeg, at der ikke er Andet at gjøre, end at det bliver udtalt, ikke som et Dnske fra enkelte Medlemmers Side, men som en Beslutning fra Folkethingets Side, en Beslutning, hvorved det ligger tydelig og klart for, at det ønskes, at Regjeringen ad Aare fremkommer med et saadant Lovforslag, og derpaa gaaer den Dagsorden ud, som Mindretallet har fremlagt for Thinget. Jeg vil endelig bede de ærede Herrer om ikke at lade Dem drive af det, som maaffee kan findes hos Mange af Dem, nemlig en vis Njeshomhed ved de Forhandlinger, som vi nu i mange Aar have ført om denne Sag. Jeg vil bede Dem om endelig ikke at slutte paa den Maade; Lad os nu dog endelig blive færdige med dette og see at faae Loven ud! Det er nemlig saa vigtig en Sag, at det har ringe Betydning, enten vi faae Loven nu eller næste Aar, i Sammenligning med enten vi faae den paa en saadan Maade, at den virkelig kan blive Grundlaget for en god Beskatning her i Landet, eller paa en saadan Maade, at Befolkningen bliver fjed af det Hele og siger: Nu have vi prøvet en Indkomstskat paa den ene Maade, og nu have vi prøvet en Indkomstskat paa en anden Maade, og lige galt er det; vi ville nu ikke senere have Noget med den Art Skatter at bestille.